

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 13

EL MÓN INNOCENT

Introducció

¹ Sense culpabilitat no pots atacar. La condemnció és la causa que origina l'atac. La condemnció és una sentència d'una ment contra d'una altra. La ment que jutja se sent separada de la ment a la que condemna, creient que així ella es pot alliberar del càstig.

² L'acceptació de la culpabilitat va ser l'inici de la separació. El món que veus és el símbol de la culpa i el càstig, un infern governat per les lleis del caos i de la mort, però l'acceptació de l'Expiació és el final de la separació.

³ Si el món que veus fos el real, Déu seria cruel, però l'amor no mata per salvar.

³ El "pecat" d'Adan no hauria tingut efectes sobre els altres si ell no hagués pensat que el Creador el va treure del paradís. Al no comprendre a Déu va perdre el coneixement del Pare.

⁴ El món que veus és la imatge del Fill de Déu crucificat. I el veuràs fins que no acceptis que el Fill de Déu és innocent. Ell només mereix amor, no se'l pot condemnar. A l'aprendre la lliçó de l'Expiació veuràs que qui mai no ha pecat no necessita ser redimit.

1. Innocència i invulnerabilitat

¹ Acceptar la culpabilitat és negar l'amor. Amb la culpabilitat no pots veure a Crist. L'Esperit Sant ensenya que eliminant de la ment del Fill de Déu tota traça de culpabilitat aquesta ment podrà recordar al seu Pare en pau.

¹ La pau i la culpabilitat són conceptes completament contraris. L'amor i la culpabilitat no poden coexistir. ² Sense culpabilitat l'ego no pot existir. La innocència del Fill de Déu, de Crist, és la prova que l'ego mai no ha existit.

³ Pots percebre la teva innocència, però la teva innocència està en l'eternitat, no en el temps. En el passat has tingut errors, però el passat no existeix.

³ El present és un reflex de l'eternitat i no té direcció. Mentre segueixis pensant que ets culpable camines en el temps creient que aquest te duu a la destrucció.

⁴ L'Esperit Sant es troba més enllà del temps, i és on tu hauries d'estar, amb Ell.

- 4 L'Esperit Sant ja ha desfet tots els errors, doncs Déu el va crear amb aquesta finalitat.
- 5 Podràs veure'm així com aprenquis que el teu germà és innocent. El Fill de Déu serà eternament tal com va ser creat.
- 6 Quan hakis acceptat l'Expiació, veuràs que no hi ha cap culpabilitat en el Fill de Déu. I quan vegis la seva innocència podràs entendre la seva unitat.
- 7 A mida que vegis la santedat dels germans que t'acompanyen, te n'adonaràs que no hi ha cap viatge, sinó sols un despertar.
- 8 A l'alliberar-te de tota culpa recuperes la teva invulnerabilitat. La culpabilitat te manté aferrat al passat i al futur en la teva ment, i d'aquesta manera no te pots alliberar de l'ego.
- 9 A l'acceptar l'Expiació veus que el passat no ha existit i que el futur no fa falta i, d'aquesta manera, aprens el que és la immortalitat.
- 10 No pots abandonar la culpabilitat atorgant-li en primer lloc realitat i després expiant per ella. Aquest és el pla de l'ego que creu que es pot expiar per mitjà de l'atac.
- 11 Segons l'ego no se pot superar la culpabilitat, però l'Esperit Sant la fa desaparèixer duent-la davant la veritat.

2. El innocent Fill de Déu

- 1 Mentre mantinguis la culpabilitat en la teva ment, *tu no pots ser tu mateix*. El propòsit fonamental de la projecció -inspirada per l'ego- és desfer-se de la culpabilitat.
- 2 Amb l'ego projectes la culpa per desfer-te d'ella, però en realitat l'única cosa que fas és amagar-la en el teu inconscient. 3 Quan amagues la culpa fora de la teva consciència, l'ego no te deixa percebre que has traït al Fill de Déu i l'has condemnat a morir.
- 3 Tracta de percebre innocència en qualsevol lloc, i l'ego intentarà desvirtuar-la degut a la seva por.
- 4 Per l'ego els mansos són "enemics perillosos" i els innocents són culpables perquè al no acceptar la seva interpretació de la salvació estan a punt de poder abandonar la interpretació de l'ego.
- 5 Reconeix que creus haver assassinat al Fill de Déu. Aquest desig terrorífic ha provocat que el Fill de Déu s'amagui de tu. I la forma amb la qual t'has defensat d'aquest desig de matar-te és oblidant la teva Identitat i identificant-te amb fantasies.
- 6 La crucifixió és el símbol de l'ego. Segons l'ego la innocència és una blasfèmia ja que l'ego creu que Déu és ell. Així, la innocència és culpabilitat i justifica la pena de mort.
- 7 El propòsit per poder aprendre aquest curs és la teva pau i la teva felicitat. Per això si

aquest curs et fa por és que l'estàs interpretant amb l'ego. I així creus que no aprendre aquest curs te protegeix, però l'única cosa que pot protegir-te és la teva impecabilitat.

⁸ Acceptant l'Expiació per a tu mateix t'alliberes de la culpa. Quan no acceptes l'alternativa a l'ego de bon gust, en el fons tens por de la redempció. Si encara tens por de la redempció és perquè penses que, en presència de la veritat, aquesta podria destruir-te.

⁹ Però el "secret pel qual te sents culpable" és fals. Exposà'l davant la llum de l'Esperit Sant i Ell l'esclairà i recordaràs que el Seu Fill no va morir perquè és immortal. Reconeix l'amor sense por. Criatura de Déu, ets innocent. Reconèixer-ho és la teva salvació.

3. La por a la redempció

¹ Amb la teva ment dividida no li tens por a la por. El teu desig d'atacar no és el que realment te fa por. A més, hi ha una dificultat afegida que has interposat davant l'Expiació: la més profunda de les teves pors és la por a la redempció.

² La por a l'atac no és res comparat amb la por que li tens a l'amor. Així, creus que l'atac pot salvar-te perquè te impedeix reconèixer una emoció més forta que els fonaments de l'ego: l'amor per al teu Pare.

³ Tu relaciones l'amor amb la debilitat i l'odi amb la força i, en conseqüència, interpretes que el teu poder es troba en la debilitat.

⁴ D'aquesta manera creus que en la presència de Déu series vulnerable i l'amor t'aniquilaria. T'has valgut del món que veus per amagar el teu amor, ja que l'amor te fa por.

⁵ Tens més por del teu Creador que de l'ego i del que has fabricat. I així, l'amor és rebutjat i ha d'esperar. ⁶ Has de mirar de cara les teves falses creacions i no segueixis amagant-les. Deixa ja de crucificar al Fill de Déu, o sigui, a tu mateix.

⁷ Repassa la teva ment amb gran meticulositat i cerca vestigis de dolor i deposita'ls davant el Seu Seny. No amaguis el sofriment de la Seva Vista. No permetis que cap pensament que tingui l'objectiu de ferir-te quedi amagat de la Llum de l'Esperit Sant.

⁹ La curació ha de ser completa, doncs l'amor no pot acudir a on solament hi hagi una punta de dolor. No exclouis a ningú del teu amor, doncs si ho fas t'exclous a tu mateix del seu poder sanador.

4. La funció del temps

⁴ Per a l'ego el passat és l'únic aspecte del temps que té significat. Per a ell en el futur és quan has de pagar les culpes del passat, i així el passat és el factor determinant del futur.

5 Per a l'ego el present no significa res. Sols és una transició cap al futur. A l'ego el present li recorda velles ferides. Si segueixes els dictats de l'ego reaccionaràs davant el teu germà com si fos un estrany i no el reconeixeràs com és.

6 Tot el dolor del passat en la teva ment és una il·lusió que t'estimula a atacar el present com a represàlia per un passat inexistent. Així, optes per un futur dolorós. I així no pots reconèixer una trobada santa perquè sempre es dóna en l'ara.

7 Per a l'Esperit Sant el propòsit del temps és que arribi a fer-se innecessari. Per a Ell la funció del temps és docent i remarca l'ara perquè és l'únic aspecte del temps en el que es pot iniciar l'estimació a allò que és l'eternitat.

9 La curació no es pot dur a terme en el passat. Si la teva funció és curar t'interessa l'ara per poder alliberar el futur i estendre el present en lloc del passat. El temps serà com l'interpretis, perquè en ell mateix no és res.

5. Les dues emocions

1 Només pots experimentar dues emocions: l'amor o la por. L'amor es dóna i es rep de forma continua. El que és etern, ho brinda a allò que és etern. Per l'intercanvi s'estén, ja que augmenta al donar-se.

1 La por adopta moltíssimes formes. Aquestes formes es componen d'imatges que no es poden percebre i sons que no es poden escoltar. Només tenen sentit per a qui les fabrica. Són móns privats i bojós que no es poden compartir.

2 Les imatges de por de cadascú estan compostes de les seves reaccions cap els teus germans i no inclouen les reaccions d'aquests cap a ells. Al ser percebudes per ments dividides no tenen testimonis. Per això, els móns privats són tan diferents entre ells.

3 D'aquesta manera sols veus aquells que te recorden aquestes imatges i és amb aquest món de bogeria que te relaciones. La projecció origina la percepció del cos i no pots veure més enllà d'ella.

3 Així l'única realitat del que ataques sols està en la teva ment, però evidentment te maltractes a tu en primer lloc, ja que allò a què ataques no està en els altres.

4 Els que viuen auto-enganats poden ser molt agressius, ja que s'han condemnat a ells mateixos. Al mantenir-se aïllats en el seu propi món de bogeria i, al no poder reconèixer la veritat dels seus germans, no poden veure el que tenen dins d'ells mateixos.

5 Tothom intenta apropar-se a allò que estima i intenta distanciar-se del que li fa por. Reaccions amb por davant de l'amor i te distancies d'ell. Així, aculls a la por perquè creus que és amor. La teva ment inferior està plena de fantasmes que tu mateix has acollit.

⁵ Les teves pors t'impedeixen que puguis percebre tot l'amor que els teus germans te brinden. ⁶ Les emocions que expresses reflecteixen el contrari del que realment sents. I així vius aïllat i incomunicat de la realitat.

⁷ Tu que vas perdut per la fosca, pots aprendre el que és la bogeria i mirar més enllà d'ella. Així pots aprendre a negar la bogeria del teu món privat i trobar la pau.

⁸ El que tu has fabricat ho pots veure en els teus somnis quan dorms. Tanmateix quan arriba la llum, els somnis s'esvaeixen i llavors pots veure de veritat.

⁹ No intentis aconseguir la visió amb els teus ulls. La visió dels ulls té la seva font en la por. La visió de Crist emana de l'amor i es troba dintre de tu. Crist és el teu testimoni del món del perdó. Al veure amb Crist, perceps el món perdonat.

¹⁰ Cada emoció representa una manera diferent de veure. La visió de Crist és un regal de l'amor per a què te vegis amb amor, com l'Esperit Sant et veu a tu.

6. Com trobar el present

¹ Percebre de forma vertadera és ser conscient de tota la realitat a través de la consciència de la teva pròpia realitat. I per això no has de percebre cap il·lusió.

¹ Si contemples al teu germà recordant el passat no pots percebre la seva realitat. Deixa de veure il·lusions i centra't en el present. Només el pots veure ara. El seu passat no té realitat en l'ara.

² Utilitzar les teves experiències passades per jutjar el present és il·lusori. Fer-ho és tenir por de la llum i apreciar la fosca. Quan hagis après a percebre a tot el món sense fer cap referència al passat podràs aprendre del que veus ara. Deixa de tenir por a la llum.

³ Crist no té passat i la Seva immutabilitat descansa en la teva alliberació. Renéixer és passar per alt el passat i percebre el present sense judicis ni condemna.

⁴ El temps pot alliberar o pot empresonar segons com l'interpretis. El passat, el present i el futur no són estats continus a no ser que imposes continuïtat entre ells. Si alinees el passat amb el futur no permetes els milacres.

⁵ Aprèn a cercar la veritat en el present i apareixerà davant dels ulls que veuen. ⁶ Tota curació resideix en el present perquè la seva continuïtat és real. Així s'estén a tots els aspectes de la Filiació a la vegada, i es fa possible que tots s'estenguin cap als altres.

⁶ El present existeix des d'abans que el temps comencés i seguirà un cop aquest hagi acabat. En el present es troben totes les coses que són eternes, les quals són una.

⁷ El present és inalterable. En ell pots contemplar a Crist i invocar els seus testimonis. ⁸ En el present t'alliberes del temps. El present t'ofereix la llum del teu Ser i la salvació.

⁸ Estén les teves mans a tots els teus germans, i infon-los amb el contacte de Crist. El Fill de Déu solament és llum, i la seva llum procedeix del Creador.

¹⁰ Irradia la teva llum sobre tota la Filiació. ¹⁰ Els malalts són els teus guies al goig, doncs a l'haver-lo rebut de tu desitgen conservar-lo i te'l tornen com agraïment, pau i goig.

¹¹ La teva llum s'unirà a la seva i donarà un poder alliberador de la fosca irresistible a la teva mirada. ¹² Quan dones llum demostres que estàs disposat a rebre-la. ¹³ Les lleis de l'amor no se suspeneu perquè tu estiguis dormint. Crist ha donat en el teu nom.

7. La consecució del món real

¹ En el món real no hi ha edificis, ni llum artificial, ni carrers per on tots caminen aïllats. En ell ningú pot perdre res i tot resplendeix eternament.

² No pots veure els dos móns alhora. ³ El món que veus és artificial, vell i decrepít.

⁴ Reconeix que el món que veus el vas fabricar tu i que és fals, i podràs veure l'altre.

⁵ Si vols jutjar la veritat no podràs veure-la, ja que en presència de judicis la veritat desapareix. Tanmateix Crist viu dintre teu encara que no el reconeguis. ⁶ Tothom que visqui en aquest món ha vist de rampallada el món real.

⁷ Deu va crear el Seu Fill en Si Mateix on no existeix el sofriment, l'amor el rodeja eternament i la seva pau és impertorbable. Quan abraçis l'amor negaràs el món del dolor.

⁸ El món real és el camí que te duu a recordar la teva realitat: que ets un amb Déu. ⁹ Primer somniaràs amb la pau, i després despertaràs en ella. Necessites intercanviar els teus malsons pels somnis feliços d'amor. Els somnis d'amor condueixen al coneixement.

¹⁰ El món que veus és un món d'escassetat. Posseir per posseir és la creença bàsica de l'ego. Però ell no te deixa gaudir d'allò que posseeixes. Només l'Esperit Sant sap el que necessites i el que no te farà mal. L'Esperit Sant és el mediador entre els dos móns.

¹¹ Tu no saps el que realment necessites, ja que el que tu creus necessitar només serveix per reforçar el teu món contra la llum. ¹² L'Esperit Sant sap el que necessites i te proveirà de totes les coses sempre que no obstaculitzin el camí cap a la llum.

¹³ Deixa totes les teves necessitats en les Seves mans, i viatjaràs lleuger d'equipatge i sense dificultats, ja que Ell no perd de vista el Seu objectiu. ¹⁴ L'única necessitat real en el temps és despertar.

¹⁶ Crist i els teus germans te tornaran la pau mental. Crist te la dona perquè l'estenguis. L'Esperit Sant te mostrarà com despertar a allò que nosaltres som i tu ets.

8. De la percepció al coneixement

¹ Tota curació és una alliberació del passat dolorós. L'Esperit Sant ensenya que el passat no existeix. Així no té sentit pensar "on" estàs, ja que estàs per tot i ho tens tot eternament. Però no pots viure en el món amb tal coneixement.

² Cada aspecte del coneixement és total. Així tots els seus aspectes estan units. Tu mateix ets part del coneixement, a l'estar en la Ment de Déu. La percepció, en canvi, mai és completa. Fins i tot la percepció de l'Esperit Sant és temporal.

³ La percepció recta té molts aspectes en comú amb el coneixement, per això és possible la seva transferència al coneixement. Els aspectes de la realitat es poden percebre per tot arreu. Però solament Déu els pot reunir a tots, a l'abraçar-los com un sol

⁴ L'Esperit Sant és un Pensament del Creador, que el teu Pare comparteix amb tu. Però ni tan sols la visió de Crist és la Seva realitat, ja que són bellumes del Cel.

⁵ Cada miracle que brindes és la vertadera percepció d'un aspecte de la realitat. Cada germà que veus lliure del seu passat t'aproxima més al final del temps. ⁶ Així sols hi ha un miracle, ja que únicament hi ha una realitat.

⁷ Els miracles que ofereixes al Fill de Déu a través de l'Esperit Sant te sintonitzen amb la realitat. L'Esperit Sant sap que la teva funció és curar, coneix als que t'estan cercant i també sap on trobar-los.

⁷ El coneixement és de Déu i està molt més enllà d'allò que a tu t'interessa. El teu paper en la redempció te duu al coneixement a través de la recuperació de la unitat en la teva ment.

⁸ La llum que vegis fora de tu en cada miracle te serà retornada i les teves creacions t'acompanyaran. ⁹ Els miracles t'uneixen als teus germans en aquest món i les teves creacions estableixen la teva paternitat en el Cel. Així, aquí ets testimoni de la creació.

¹⁰ Però la teva perfecció no té testimonis en aquest món. I tu no pots donar testimoni de Déu, doncs de la realitat es dona testimoni veient-la com una sola. Els milacres que ajudes a realitzar aquí donen testimoni del que tu no saps.

9. El núvol de la culpabilitat

¹ La culpabilitat és un atac contra el Fill de Déu i amaga el Pare. Els culpables segueixen Les lleis de l'ego i necessiten condemnar. Les seves lleis són les del càstig, no les obeeixis.

² Alliberar-se de la culpabilitat desfà completament l'ego. No facis de cap germà un ésser terrible, doncs la seva culpabilitat és la teva. La fe infon poder a la creença. Tenir fe en l'ego és dolor. La fe se posa en allò a què dones valor. I allò que valores és el que te torna.

3 El món que veus, al ser de la teva projecció, sols te pot donar el que tu li vas donar. Qualsevol cosa que tinguis molt valorada la fas teva. Al donar-li valor li dónes poder.

4 L'Expiació promou una revisió de tot allò que aprecies molt, doncs és el mitjà a través del qual l'Esperit Sant separa les il·lusions de la veritat.

5 No ataquis a ningú per la seva culpabilitat, doncs la seva culpa descansa en el secret que ell t'ha fet el mateix a tu. No t'ho creguis, doncs demanar que te castiguin és bogeria.

6 Cada cop que condemnis a un germà t'assegures més a tu mateix de la teva culpabilitat. És impossible condemnar al Fill de Déu parcialment. No segueixis projectant les teves culpes sobre els altres, doncs mentre ho facis no es podrà expiar.

7 La culpabilitat te manté en la fosca. No pots veure la llum mentre segueixis veient una sola taca de culpabilitat dins teu. Així el món te semblarà tenebrós i no el podràs veure perquè no pots mirar en el teu interior.

8 No tinguis por de mirar dins el teu interior, no hi ha la culpabilitat que et vol mostrar l'ego. Si mires a dins teu, només veuràs la teva pròpia llum i amor.

10. L'alliberació de la culpabilitat

1 Tens el costum de desplaçar la font del dolor allà on no està. Ho fas per amagar la font de la culpabilitat fora de la teva consciència. I ho fas perquè creus que la font és terrible i mires cap a altres llocs.

2 Cap relació santa pot estar basada en la culpabilitat. Totes les relacions que van acompanyades de culpabilitat solament s'empren per evitar a la persona i evadir la culpabilitat. Quan t'uneixes a un altre per salvar-te només a tu, no pots trobar la salvació.

3 En qualsevol relació en la que intentis descarregar la culpabilitat sobre l'altre, compartir-la amb ell o percebre la seva culpabilitat, te sentiràs culpable i no podràs comprendre el que és estimar.

4 Quan assegures que la causa de la teva culpa resideix en el passat no estàs mirant dintre de tu. El passat no està en el teu interior. Aquells que empren als seus germans com un mitjà per resoldre problemes que no existeixen, no poden trobar la salvació.

5 No t'estalonis en cap relació per aferrar-te al passat. Tot el contrari, aprèn a renéixer contínuament en cada una d'elles. Quan donis la benvinguda a tots, deixaràs de percebre culpabilitat en el teu interior.

6 La culpabilitat mai està justificada. La culpabilitat sempre és bogeria. 7 No li atorguis realitat a la culpabilitat, no cerquis cap motiu que la justifiqui.

8 Quan te n'adonis que la culpabilitat és una bogeria totalment injustificada i sense raó

de ser, deixaràs de tenir por d'acceptar l'Expiació totalment.

⁹ Mira a través del núvol de la culpa que cobreix la visió fins a l'altar on veuràs la llum. Res no pot impedir que vegis el que Crist vol que vegis.

¹⁰ Per poder mirar al teu interior allibera de la culpa a altres com tu desitjaries ser alliberat i veuràs la llum de l'amor. La teva culpa no està en la Ment de Déu, que és on tu estàs.

¹¹ Sols pots estimar com ho fa Déu. No existeix cap altre amor que el Seu. Estima a tots, i estima'ls per igual, sense fer excepcions o sentiràs culpa en totes les teves relacions. Fins que no reconeguis això no entendràs el que és l'amor. (Oració. Consultar llibre de Text)

¹⁴ Per separat no som res, però junts brillam amb gran intensitat. Davant el resplendor del Regne la culpabilitat s'esvaeix i es transforma en bondat.

11. La pau del Cel

¹ Estar clar que la culpabilitat altera la pau i per resoldre aquest conflicte l'ego proposa: oblidar, dormir i la mort. Però si comprens que el conflicte és entre un poder real y fantasies, podries mirar en el teu interior i veure la teva llibertat.

² Les alternatives de l'ego són irreal: res destructiu ha existit ni existirà.

³ Res del que valores en el món ho valores en la seva totalitat, i, per tant, no ho valores. Solament allò a què Déu va donar valor, té valor i no pot ser jutjat. És absolut. Tu l'única cosa que pots fer és apreciar-ho o no fer-ho.

³ En el Cel es troba allò que Déu valora. En el Cel se sent una pau tan profunda que cap il·lusió d'aquest món te'n pot donar el més lleuger indici del que ella és.

⁵ Quan dubtis o te sentis culpable recorda que l'Esperit Sant té la missió d'eliminar tot dubte i tot vestigi de culpabilitat.

⁶ En el Cel no hi ha contrastos ni variacions. Els contrastos i les diferències d'aquest món són recursos per aprendre i són necessaris aquí. Gràcies a ells aprens allò que has d'evitar i allò que has de procurar aconseguir.

⁷ La Voluntat de Déu és que estiguis en el Cel. Ni la teva percepció errònia, ni les teves pors predominaran contra la pau que la Seva Voluntat ha previst per a tu.

⁸ El canal de comunicació que existeix entre la Ment de Déu i la teva no es pot destruir. La Seva pau flueix d'Ell cap a tu. El Mestre te mostrarà a emprar la pau, i quan l'estenguis sabràs que està dintre teu.

⁹ Aprendre el que és la salvació perquè aprendràs a salvar. ¹⁰ El somni del Fill de Déu no pot resistir la crida a despertar i a ser feliç.